

ARNOLD SCHOENBERG

(Viena 1874 - Los Ángeles 1951)

Brettli Lieder (selecció)

Galathea

Frank Wedekind

Ach, wie brenn' ich vor Verlangen,
Galathea, schönes Kind,
Dir zu küssen deine Wangen,
weil sie so entzückend sind.

Wonne die mir widerfahre,
Galathea, schönes Kind,
Dir zu küssen deine Haare,
weil sie so verlockend sind.

Nimmer wehr mir, bis ich ende,
Galathea, schönes Kind,
Dir zu küssen deine Hände,
weil sie so verlockend sind.

Ach, du ahnst nicht, wie ich glühe,
Galathea, schönes Kind,
Dir zu küssen deine Knie,
weil sie so verlockend sind.

Und was tät ich nicht, du süße
Galathea, schönes Kind,
Dir zu küssen deine Füße,
weil sie so verlockend sind.

Aber deinen Mund enthülle,
Mädchen, meinen Küssen nie,
Denn in seiner Reize Fülle
küst ihn nur die Phantasie.

Galatea

Ah, em consumeixo de desfici,
Galatea, criatura bonica,
per besar-te les galtes,
de tan adorables que són.

Quin goig que em faria,
Galatea, criatura bonica,
besar-te els cabells,
de tan encisers que són.

No em privis mai, fins que em mori,
Galatea, criatura bonica,
de besar-te les mans,
de tan enciseres que són.

Ah, no saps com em deleixo,
Galatea, criatura bonica,
per besar-te els genolls,
de tan encisers que són.

Què no faria, dolça
Galatea, criatura bonica,
per besar-te els peus,
de tan encisers que són?

Però no ofereixis mai la boca,
noieta, als meus petons,
puix que, en la seva ufana,
sols la besa la fantasia.

Der genügsame Liebhaber

Hugo Salus

Meine Freundin hat eine schwarze Katze
Mit weichem knisterndem Sammetfell,
Und ich, ich hab' eine blitzblanke Glatze,
Blitzblank und glatt und silberhell.

Meine Freundin gehört zu den üppigen Frauen,
Sie liegt auf dem Divan das ganze Jahr,
Beschäftigt das Fell ihrer Katze zu krauen,
Mein Gott ihr behagt halt das sammtweiche Haar.

Und komm' ich am Abend die Freundin besuchen,
So liegt die Mieze im Schoße bei ihr,
Und nascht mit ihr von dem Honigkuchen
Und schauert, wenn ich leise ihr Haar berühr.

Und will ich mal zärtlich tun mit dem Schatze,
Und daß sie mir auch einmal "Eitschi" macht,
Dann stülp' ich die Katze auf meine Glatze,
Dann streichelt die Freundin die Katze und lacht.

Seit ich so viele Weiber sah

Emmanuel Schikaneder

Seit ich so viele Weiber sah,
Schlägt mir mein Herz so warm,
Es summt und brummt mir hier und da,
Als wie ein Bienenschwarm.
Und ist ihr Feuer meinem gleich,
Ihr Auge schön und klar,
So schlaget wie der Hammerstreich
Mein Herzchen immerdar.
Bum, bum, bum.

Ich wünschte tausend Weiber mir,
wenn's recht den Göttern wär;
da tanzt ich wie ein Murmeltier
in's Kreuz und in die Quer.
Das wär ein Leben auf der Welt,
da wollt' ich lustig seyn,
ich hüpfte wie ein Haas durch's Feld,
und's Herz schlug immerdrein.
Bum, bum, bum.

Wer Weiber nicht zu schätzen weiss;
ist weder kalt noch warm,
und liegt als wie ein Brocken Eis
in eines Mädchens Arm.

L'amant fàcil de complaure

La meva xicota té un gat negre
amb un pèl suau, vellutat, que fa fru-fru,
i jo... jo tinc una calba lluent,
lluent, llisa i clara com la plata.

La meva xicota és d'aquelles dones revingudes,
es passa tot l'any estirada al divan,
entretenguda amoixant el pelatge del seu gat.
Renoï, com li agrada el pèl vellutat!

I al vespre, quan vaig a veure la meva xicota,
em trobo el mix a la seva falda,
menjant pa de mel amb ella,
i s'estremeix quan li toco el pèl amb suavitat.

I si mai vull fer manyagues amb el meu amor
i que ella també em faci festes,
em poso el gat a la calba
i la meva xicota l'amanyaga i riu.

Després de veure tantes dones

Després de veure tantes dones,
el cor em batega amb gran ardor,
em brunzeix aquí, em brumeix allà
com un eixam d'abelles.
I si el seu foc crema com el meu,
si és d'ulls bells i clars,
el cor no em para de bategar
com un martell en repicar:
bum, bum, bum.

Voldria tenir un miler de dones
si als déus els semblés bé.
Ballaria com una marmota
pertot arreu, d'ací d'allà.
Això sí que seria vida!
Com em divertiria,
saltaria com una llebre pel camp
i el cor sempre em bategaria fent
bum, bum, bum.

Qui no sap apreciar les dones
no és fred ni calent
i, en braços d'una noia,
s'assembla a un tros de glaç.

Da bin ich schon ein anderer Mann,
ich spring' um sie herum;
mein Herz klopf froh an ihrem an
und machet: bum, bum bum.

SOFIA AVRAMIDOU

(Thessalònica, Grècia 1988)

Entre les miroirs

Constantine Cavafy & Fernando Pessoa

J'irai par une autre terre

Lisbonne

j'irai par une autre mer

avec ses maisons de diverses couleurs
mon cœur — tel un mort — y gît enseveli.
Je veux imaginer quelque chose
mon cœur — tel un mort — y gît enseveli.
Je veux prolonger la vision de ce que j'imagine être.

Mais je ne peux plus voir Je souris
je m'endors j'oublie que j'existe.

FLORENCE BEATRICE PRICE

(Arkansas 1887 - Chicago 1953)

Song to the Dark Virgin

Langston Hughes

Would that I were a jewel,
a shattered jewel,
That all my shining brilliants
might fall at thy feet,
Thou dark one.

Would that I were a garment,
A shimmering silken garment
That all my folds might wrap about thy body,
Absorb thy body,
Hold and hide thy body,
Thou dark one.

Would that I were a flame,
But one sharp, leaping flame
To annihilate thy body,
Thou dark one.

Jo estic fet d'una altra fusta
i salto al seu voltant;
prop seu el meu cor batega
i fa bum, bum, bum.

Entre els miralls

Aniré per una altra terra

Lisboa

aniré per una altra mar

amb les seves cases acolorides
el meu cor, com un mort, hi està enterrat.
Vull imaginar quelcom
el meu cor, com un mort, hi està enterrat.
Vull allargar la visió del que m'imagino que és.

Però ja no hi veig. Somric
m'adormo oblidat que existeixo.

Cançons per a la Verge Negra

Tant de bo fos una joia,
una joia esmicolada,
i tots els meus brillants lluents
et caiguessin als peus,
tu que ets fosca.

Tant de bo fos una peça de roba,
una peça de seda resplendent,
i tots els meus plecs t'embolcallessin el cos,
l'absorbissin,
l'agafessin i l'amaguessin,
tu que ets fosca.

Tant de bo fos una flama,
però una d'aflada i saltadora,
per aniquilar el teu cos,
tu que ets fosca.

MARGARET BONDS

(Chicago 1913 – Los Angeles 1972)

The Negro Speaks Rivers

Langston Hughes

I've known rivers:
I've known rivers ancient as the world and older
than the flow
of human blood in human veins.

My soul has grown deep like the rivers.

I bathed in the Euphrates when dawns were
young.
I built my hut near the Congo and it lulled me
to sleep.
I looked upon the Nile and raised the Pyramids
above it.
I heard the singing of the Mississippi when Abe
Lincoln went down
to New Orleans and I've seen its muddy
bosom turn all golden
in the sunset.

I've known rivers:
Ancient, dusky rivers.

My soul has grown deep like the rivers.

WILLIAM BOLCOM

(Seattle 1938)

Cabaret songs (selecció)

Arnold Weinstein

Song of Black Max

He was always dressed in black,
long black jacket, broad black hat,
sometimes a cape,
and as thin as rubber tape: Black Max.

He would raise that big black hat
to the big-shots of the town
who raised their hats right back,
never knew they were bowing to Black Max.
I'm talking about night in Rotterdam
when the right night people of all the town
would find what they could
in the night neighborhood of Black Max.

El negre parla de rius

He conegut rius,
he conegut rius antics com el món i més vells
que el corrent
de la sang humana dins les venes humanes.

La meva ànima s'ha tornat fonda com els rius.

M'he banyat a l'Eufrates quan les albes eren
joves.
M'he construït la cabana prop del Congo i m'he
adormit amb el seu so.
He mirat el Nil i he aixecat les piràmides per
sobre seu.
He sentit el cant del Mississipí quan Abe
Lincoln baixava
cap a Nova Orleans i he vist com el pit
enfangat se li tornava daurat
a la posta.

He conegut rius,
rius antics, foscants.

La meva ànima s'ha tornat fonda com els rius.

Cançons de Cabaret

Cançó d'en Black Max

Sempre vestia de negre,
jaqueta llarga i negra, barret ample i negre,
de vegades una capa,
i sec com un clau, en Black Max.

S'aixecava aquell barret gros i negre
davant els peixos grossos de la ciutat,
que també s'aixecaven el barret
sense saber que saludaven en Black Max.
Parlo de la nit a Rotterdam
quan els noctàmbuls de tota la ciutat
trobaven el que podien
al barri nocturn d'en Black Max.

There were women in the windows
with bodies for sale
dressed in curls like little girls
in little dollhouse jais.
When the women walked the street
with the beds upon their backs,
who was lifting up his brim to them?
Black Max!

And there were looks for sale,
the art of the smile —
(only certain people walked that mystery mile;
artists, charlatans, vaudevillians,
men of mathematics, acrobatics, and civilians).

There was knitting-needle music
from a lady organ-grinder
with all her sons behind her,
Marco, Vito, Benno
(Was he strong! though he walked like a wo-
man)
and Carlo, who was five.
He must be still alive!

Ah, poor Marco had the syph, and if
you didn't take the terrible cure those days
you went crazy and died and he did.
And at the coffin before they closed the lid,
who raised his lid? Black Max.

I was climbing on the train
one day going far away
to the good old U.S.A.
when I heard some music
underneath the tracks.
Standing there beneath the bridge,
long black jacket, broad black hat,
playing the harmonica, one hand free
to lift that hat to me:
Black Max, Black Max, Black Max

Toothbrush Time

It's toothbrush time
Ten a.m. again
and toothbrush time
Last night at half past nine
it seemed okay
But in the light of day not so fine
at toothbrush time
Now he's crashing round my bathroom

Hi havia dones als aparadors
amb cossos en venda
que lluien rinxols com nenes
dins de presons per a nines.
Quan les dones caminaven pel carrer
amb el llit a l'esquena,
qui s'aixecava l'ala del barret?
En Black Max!

També es venien mirades,
l'art de somriure...
(Només certes persones s'aventuraven per
aquells carrers: artistes, xarlatans, gent de
vodevil, matemàtics, acròbates i civils.)

Sonava la música de fer punt
d'una senyora que tocava l'orguenet
amb tots els seus fills al darrere:
en Marco, en Vito, en Benno
(que fort que era!, tot i que caminava amb pas
de dona)
i en Carlo, que tenia cinc anys.
Encara deu ser viu!

En Marco, pobre, tenia el mal francès,
i llavors, si no et sotmeties a un terrible tractament,
embogies i et mories, com li va passar a ell.
I davant del taüt, abans que el tapessin,
qui es va aixecar el barret? En Black Max.

Estava pujant al tren
un dia que anava lluny enllà,
cap als meus estimats Estats Units,
quan vaig sentir una música
sota les vies.
Allà dret, sota el pont,
jaqueta llarga i negra, barret ample i negre,
tocant l'harmònica amb una mà
per aixecar-se el barret amb l'altra:
Black Max, Black Max, Black Max.

Hora de raspallar-se les dents

És hora de raspallar-se les dents
tornen a ser les deu del matí
i és hora de raspallar-se les dents
ahir al vespre a quarts de deu
em semblava bé
però a la llum del dia ja no m'agrada tant
a l'hora de raspallar-se les dents
ara ensopega per tot el lavabo

Now he's reading my degree
Perusing all my pills
Reviewing all my ills
And he comes out smelling like me
Now he advances on my kitchen
Now he raids every shelf
Till from the pots and pans and puddles and debris
Emerges three eggs all for himself
Oh, how I'd be ahead
if I'd stood out of bed
I wouldn't sit here grieving
Waiting for the wonderful moment of his leaving
At toothbrush time,
toothbrush time
Ten a.m. again
and toothbrush time
I know it's sad to be alone
It's so bad to be alone
Still I should've known
That I'd be glad to be alone
I should've known, I should've known
Never should have picked up the phone
and called him
"Hey, uh, listen, um
Oh, you gotta go too?
So glad you understand
And ..."
By the way, did you say
Nine tonight again?
See you then
Toothbrush time

George

My friend George used to say
"Oh, call me Georgia, hon
Get yourselves a drink."
And sang the best soprano
In our part of town
In beads, brocade, and pins
He sang if you happened in
Through the door he never locked
And said, "Get yourselves a drink."
And sang out loud
Till tears fell in the cognac
And in the chocolate milk and gin
And on the beads, brocade, and pins
When strangers happened through his open
door
George said, "Stay, but you gotta keep quiet
While I sing, and then a minute after

ara es mira el meu diploma
examina totes les meves píndoles
revisa tots els meus mals
i en surt fent la mateixa olor que jo
ara va cap a la meva cuina
ara n'assalta cada prestatge
fins que dels trastos i la mullena i la brossa
n'emergeixen tres ous per a ell solet
oh, quantes coses que hauria enllestit
si hagués sortit del llit
no m'estaria aquí lamentant-me
esperant que ell se n'anés — moment deliciós
a l'hora de raspallar-se les dents,
a l'hora de raspallar-se les dents
tornen a ser les deu del matí
i és l'hora de raspallar-se les dents
sé que és trist estar sola
és mala cosa estar sola
però hauria hagut de saber
que preferiria estar sola
ho hauria hagut de saber, ho hauria hagut de saber
no hauria hagut d'agafar el telèfon
per trucar-li
"Ei, ah, escolta, ehm
ah, tu també te n'has d'anar?
M'alegro que ho entenguis
i..."
Per cert, has dit
aquest vespre a les nou altre cop?
Fins després doncs
hora de raspallar-se les dents.

George

El meu amic George solia dir:
"Oh, digue'm Georgia, estimat,
i serveix-te una copa."
Era el millor soprano
del nostre barri.
Amb granisses, brocat i fermalls
cantava si entraves
per la porta, no tancava mai amb clau
i deia: "Serveix-te una copa."
I cantava fort
fins que queien llàgrimes al conyac
i a la llet amb cacau i al gin
i a les granisses, el brocat i els fermalls.
Quan algun desconegut entrava per la porta
oberta
en George deia: "Queda't, però has de callar
mentre canti i un minut més.

And call me Georgia.”
One fine day a stranger
In a suit of navy blue
Took George’s life
With a knife
George had placed beside an apple pie he’d baked
And stabbed him in the middle
Of “Un bel di vedremo”

Which he sang for this particular stranger
Who was in the United States Navy
The funeral was at the cocktail hour
We knew George would like it that way
Tears fell on the beads, brocade,
and pins
In the coffin
Which was white
Because George was a virgin
Oh, call him Georgia, hon
Get yourself a drink
You can call me Georgia, hon
Get yourself a drink!

Amor

It wasn’t the policeman’s fault
in all the traffic roar
Instead of shouting halt when he saw me
he shouted Amor.

Even the ice-cream man
(free ice-creams by the score)
Instead of shouting Butter Pecan one look at me
he shouted Amor.

All over town it went that way
Ev’rybody took off the day
Even philosophers understood
How good was the good ‘cuz I looked so good!

The poor stopped taking less
The rich stopped needing more.
Instead of shouting no and yes
Both looking at me shouted Amor.

My stay in town was cut short
I was dragged to court.
The judge said I disturbed the peace
And the jury gave him what for!

The judge raised his hand

I digue’m Georgia.”
Un bon dia un desconegut
amb un vestit blau marí
va tallar la vida d’en George
amb un ganivet que havia deixat
al costat d’un pastís de poma que havia fet.
I li va clavar el ganivet al mig
d’“Un bel di vedremo”.

Cantava a aquest precís desconegut
que servia a la marina nord-americana.
El funeral va ser a l’hora del còctel.
Sabíem que en George ho hauria volgut així.
Queien llàgrimes a les granisses, el brocat i els
fermalls
al taüt
que era blanc
perquè en George era verge.
Oh, digue-li Georgia, estimat.
Serveix-te una copa.
Em pots dir Georgia, estimat.
Serveix-te una copa!

Amor

No va ser culpa del policia
amb tota la fressa del trànsit
en lloc de cridar “alto” quan em va veure
va cridar “Amor”.

Fins i tot el venedor de gelats
(un munt de gelats gratis)
en lloc de cridar “de mantega i pacana” em va mirar
i va cridar “Amor”.

Per tota la ciutat igual
tothom es va agafar el dia lliure
fins i tot els filòsofs entenien
que el bé era el bé perquè se’m veia tan bé!

El pobre va deixar de rebre’n menys
el ric va deixar de voler-ne més.
En lloc de cridar que no o que sí,
tots dos em van mirar i van cridar “Amor”.

Van escurçar la meva estada a la ciutat
portant-me als tribunals.
El jutge va dir que pertorbava la pau
i el jurat li va cantar les quaranta!

El jutge va aixecar la mà

And instead of Desist and Cease
Judgie came to the stand,
took my hand
And whispered Amor.

Night was turning into day
I walked alone away.
Never see that town again.
But as I passed the churchhouse door
Instead of singing Amen
The choir was singing Amor.

i en lloc d'obligar-me a parar
es va acostar al banc dels acusats,
em va donar la mà
i em va dir a cau d'orella "Amor".

La nit donava pas al dia
me'n vaig anar tot sol.
No tornaria a aquella ciutat.
Però quan vaig passar davant de l'església
en lloc de cantar "amén"
el cor cantava "Amor".